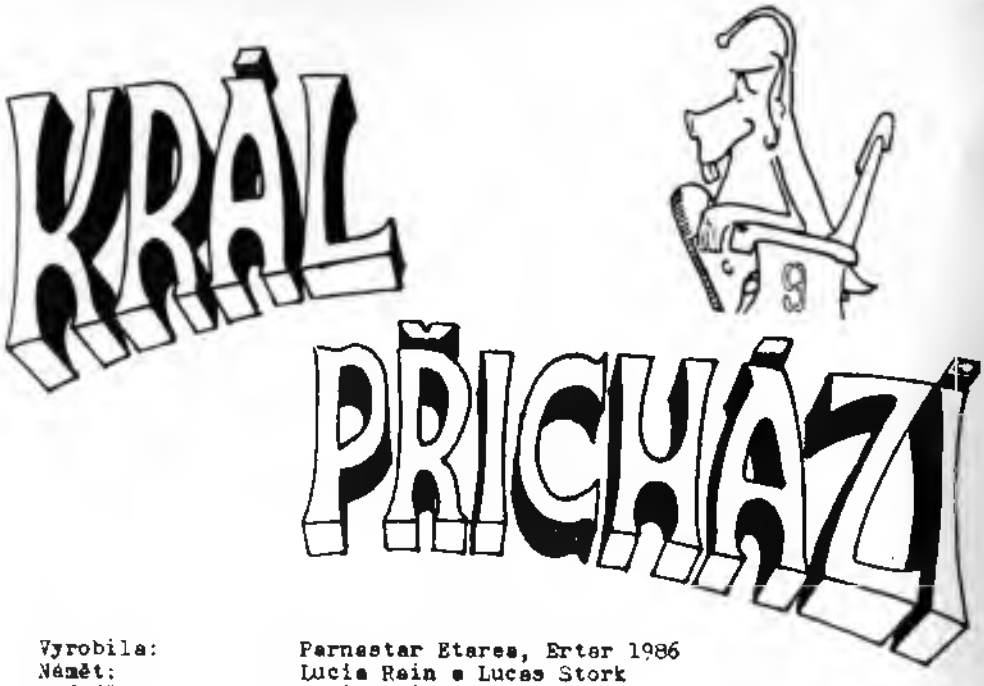
SVĚTELNÉ ROKY®

8

Vyrobila:	Parnastar Etares, Erter 1986
Námět:	Lucia Rain a Lucas Stork
Scénář:	Lucia Rain a Phillip Brasca
Hudba:	Morris Lindallas
Kamera:	Eton Mraketch
Speciální efekty:	Oidži Sekurava
Stavby:	Gyula Vasarely
Režie:	Lucas Stork
Hrají:	Gimson Freeman, Rick Anders, Diana van de Roy, Constance Merciers, Perry Mazanetz a další.

Dlouhé boje skončily. Prykenové jsou poraženi, v Eritrei je konečně zase po dlouhé době mír. Nikde již nedochází k bitvám a drancování vesnic skupinami žoldáků a banditů, přiživujících se na nepokojích. Ale klid v zemi stále není. Taorovi se sice podařilo vojensky porazit všechny odpůrce, všechny šlechtice bažící po Eritreiském trůnu, ale moc Slunce se mu ještě zlomit nepodařilo. V zemi je stále nedostatek potravin, poslední úroda lehla téměř celá popelem ve válečných vřavách a tak přívrženci Slunce stále ještě snadno získávají lid na svou stranu.

Do Taorova sídla, která je stále na Darejonu, se vrací Sean. Byl na obhlídce kraje, v přestrojení mezi lidmi. Společně s Taorem

se oba snaží odhalit tajné záměry sekty uctívačů Slunce, dostat se do jejich hlavního sídla nebo chrámu a tam celou jejich moc zničit.

"Tak co jsi zjistil, Seane?"

"Můj pane, Taore, nesu jisté zprávy. Mezi lidmi se proslýchá, že se připravují jakési volby nebo výběry zástupců, lidí, kteří se budou moci za každou skupinu zúčastnit hlavní slavnosti o svátku Slunovratu. Bude se to prý konat kdesi v horách a zaslechl jsem i něco o lidských obětech."

Oba muži jsou rozhodnuti proniknout až na tuto slavnost a snaží se získat další informace.

Při jedné výpravě do podhůří Toránských hor, kde hodlá Taor najít nějaké stopy, které by ho dovedly k jeho Sheille, zaslechne v jedné vesnici již tolik známou podivnou píseň. Zastaví koně pod svahem a nepozorovaně se přikrade až na dohled k prvním domům. Pomalu se šeří a na návsi plane mohutná vatra. Kolem je kruh lidí v kápích. K vatře se pomalu blíží hrůzný, mlčenlivý průvod. Čtyři muži, do pasu nazí, divoce pomalovaní krvavými ornamenty, nesou na nosítkách ženu. Celá je zahalena do závoje. Je spoutaná. Všichni lidé zpívají píseň. Její monotónní zvuk a melodická slova působí hrůzně. Černý kruh se rozestupuje, ženu přinášejí k ohni.

Taor nevěří svým očím. Přece ji tam nechtějí hodit. Ale dřív, než stačí jeho ohromením ochrnuté tělo zareagovat, nosítka se skloní a žena sklouzne do plamenů. Plameny mohutně vyrazí vzhůru doprovázeny snopem jisker. Taor si s ulehčením oddechne. V tom šeru a na takovou dálku nepoznal, že je to jen slaměný panák.

Taor se vrací ke koni a přemýšlí o tom co viděl. Tady obětovali Slunci slámu. Ale je to jen zapadlá vesnička, kde je každý člověk nesmírně důležitý jako pracovní síla. Ale v hlavním chrámu? A navíc ta píseň. Musí Sheillu bezpodmínečně najít.

Podaří se mu to hned druhý den, vlastně úplnou náhodou. Jede k místům, kde kdysi Sheillu spatřil a potká ji na jedné horské louce, jak se tam prohání na koni ještě s několika dívkami. I Sheilla ho spozoruje a zarazí koně. Přijedou k sobě.

"Vím, co mi chceš říci, Taore. Ale nemohu s tebou odjet. Celé mládí jsem zasvětila službě našemu bohu. Vím, že ty máš jiného boha, ale pochop mne i tak. Teď se blíží náš velký svátek, den let-

ního slunovratu. Tam konečně splním svůj úkol, úkol, na který jsem se léta připravovala. A pak budu volná. Budeš-li mne pak ještě chtít, přijeď si sem pro mne. Budu tu na Tebe čekat!"

Přes všechnu snahu se Taorovi nepodaří dívku přesvědčit. Marně vypráví, co viděl den před tím ve vesnici. Sheilla mu nevěří. Ona přece sama nejlépe musí vědět, že její bůh odmítá lidské oběti. Taor to nemůže vědět, nevěří ve Slunce. A tak mu nakonec nezbyde, než se vrátit opět domů bez Sheilly.

A den letního slunovratu se nezadržitelně blíží a Sean se nevrací. Až konečně několik dní před svátkem Slunce přijede. Podařilo se mu vypátrat sídlo velekněze Slunce. Malá družina Taorových nejvěrnějších je během dne připravena na cestu do hor.

Večer před dnem svátku se podaří po strastiplné cestě po horských hřebenech, nepozorovaně dorazit nedaleko chrámu. Den končí a před chrámem se konají jakési poslední volby, kdy se má z několika tisíc věřících vybrat pár vyvolených, kteří se zúčastní hlavní slavnosti při východu slunce. Taor se Seanem obhlížejí chrám.

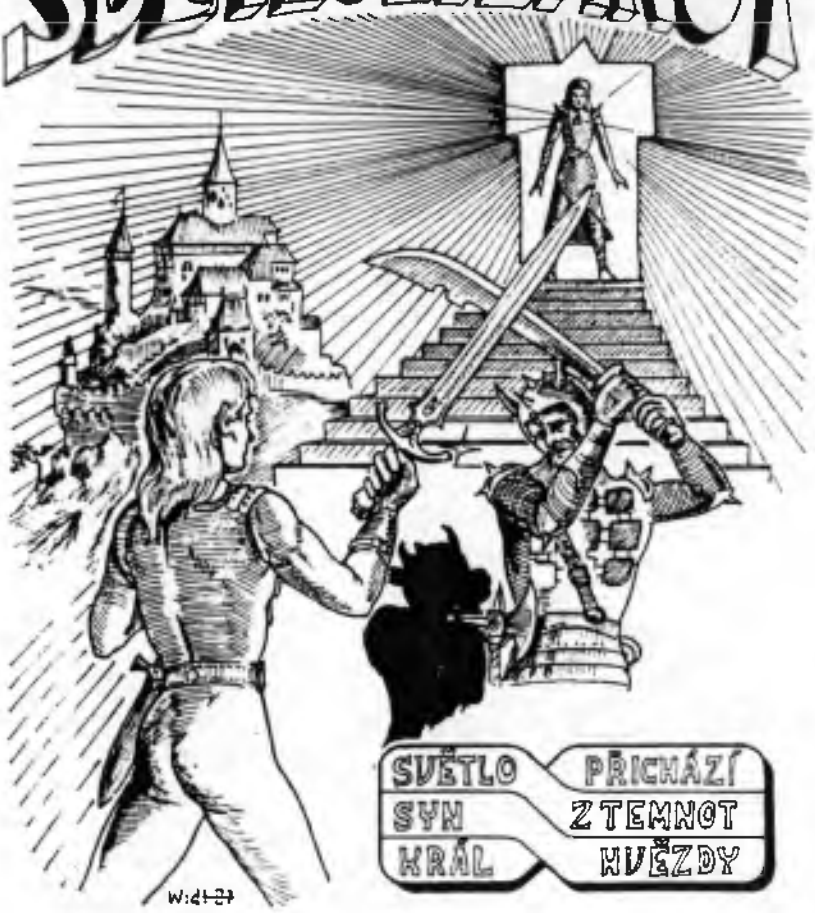
"Ne, Seane. Musím jít sám. Musím ji najít. Ty budeš s ostatními muži připraven. Kdybych se do východu slunce nevrátil, vtrhnete tam hlavním vchodem a probijete se k oltáři. Tam budu. Buď ještě živ nebo již mrtev, ale budu tam. Kdybych byl mrtev, vezmi mi z pratu tenhle prat a předej jej uctívačům Hvězdy na Darejonu a vyřiď jim, že jsem nemohl jinak!"

Taor ověšený zbrojí zmizí v temném otvoru malého okénka. Sean se vrací k družině a netrpělivě vyčkávají rána. Taor mezitím prolézá složitou sítí podzemních chodeb a chodbiček. Noc postupuje a ráno se neúprosně blíží.

Nejvyšší představitelé Řádu *Slunce* spolu s dvaceti vyvolenými z řad zástupců vcházejí do chrámu. Obloha je ještě temná, ale již zanedlouho začne blednout. A v ten okamžik bude chtít Slunce svou daň. Teplou dívčí krev.

Chrám uctívačů Slunce je přistavěn ke skále. Zvenčí není vidět, že chodby pokračují do nitra skal a vlastní dóm s obětištěm je ve skále. Věřící zvolna zaplňují mohutný jeskynní prostor. Je spoře osvětlen jen několika svícemi, takže celá jeho velikost nevyniká. Na vyvýšeném pódiu je křišťálový obětní oltář zakrytý plátnem. A pod plátnem se rýsuje lidské tělo. Vchází velekněz. Všichni padají na kolena a klaní se. Velekněz, mohutný muž oděný do kůží, s býčí lebkou na hlavě, se staví k oltáři. Dva pochopo-

SVĚTLO ZTEMNOT

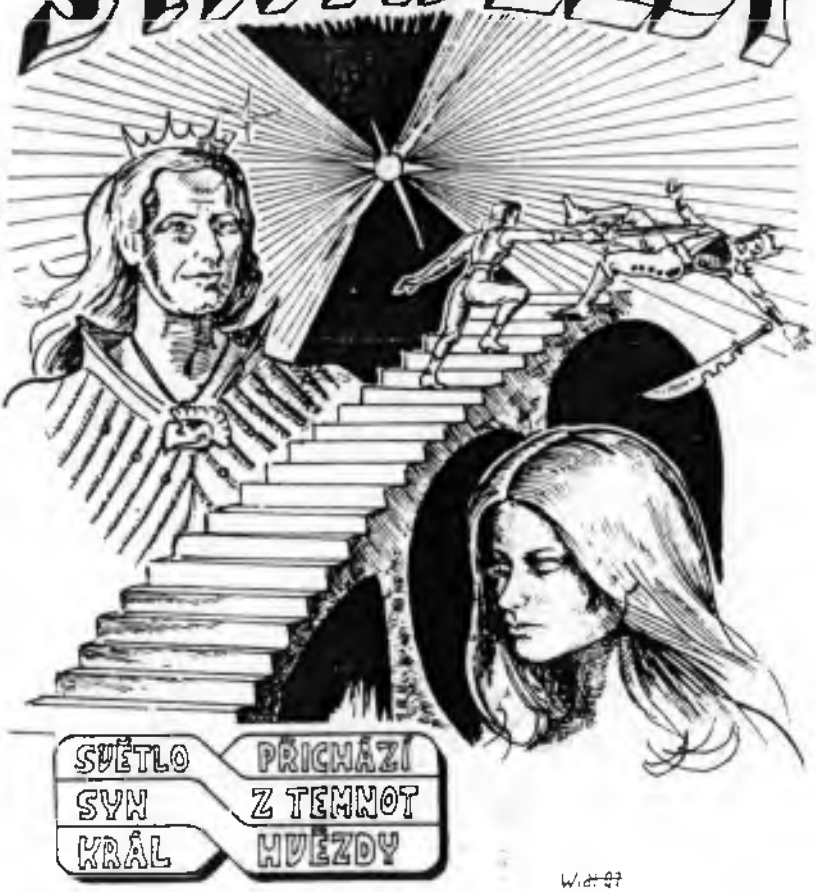
vé přicházejí a přinášejí křišťálový pohár na obětní tekutinu. V jeskyni je ještě tma, ale venku se již pomalu nad obzorem objevuje světlý proužek. Bůh přichází pro svou daň. V jeskyni zhášejí svíce a prostor se ponořuje do tmy. A přece tma není úplná. Ve výšce, vysoko nad hlavami věřících se slabě rýsuje světlejší místo. Otvor ve skále, obrácený k východu. V naprostém tichu je slyšet jen kapání vody z několika krápníků a pak tiché zašustění.

Otvor ve skále bledne stále víc. Slunce vychází. První paprsky se dotknou obzoru. Otvorem ve skále vrazí dovnitř Bůh. Sluneční paprsky v jediném okamžiku osvětlí celý dóm. Proti otvoru, vysoko pod stropem na zlatém řetěze je zavěšen mohutný růžový krystal. Ten zachytí sluneční světlo, rozestře je po celé jeskyni jen spoře a téměř vše je soustředí na obětní oltář. Na něm leží nahé tělo nádherné dívky. Zlatými řetězy je připoutána za ruce i nohy ke křišťálu pod sebou. Kněz stojí nad obětí se vztyčenou rukou, v níž se leskne mohutná dýka. A ruka se pohne směrem k dívčině hrudi. Všechno se odehraje v jediném okamžiku. Paprsek vtrhne do jeskyně a vstoupí doširoka otevřenýma očima omámené dívky hluboko do jejího mozku, velekněžova ruka sjede dolů. A přece je tu ještě něco rychlejšího. Jakýsi neurčitý stín se mihne vzduchem a najednou zděšení věřící vidí svého velekněze v jednom klubku s jiným mužem, jak se válejí po podlaze a zuřivě bojují. V prvním okamžiku nikdo není schopen pohybu. Než stačí přispěchat svému velekněži na pomoc, strhne se vřava za nimi.

Slunce vyšlo a Taor nikde. Netrpělivostí rozechvění muži na Seanův pokyn vstávají a vzápětí již se řítí chodbami chrámu za svým pánem. Zděšené davy rozrážejí v běhu a když se přeci jen někdo vzpamatuje a vztáhne ruku po zbrani, je mrtev dřív, než jeho meč opustí pochvu. V dómu se již někteří stačí vzpamatovat a tak nejsou Taorovou družinou zastiženi zcela nepřipraveni. Strhne se lítá řež. Křišťálové obětiště je vzápětí zbroceno krví těch, kteří čekali, až tam uvidí krev oběti. Slunce mine bod, v němž jeho paprsky vnikají do jeskyně a bojiště se pohrouží do hustého šera protínaného jen řinkotem zbraní a křikem.

Velekněži se podaří vytrhnout se Taorovi a zmizet z bojiště tajným východem. Taor vysvobodí omámenou Sheillu a celá družina pomalu ustupuje k východu. A chrám se začíná bortit. Mohutné

SYN HVĚZDY

sloupy se lámou, klenba se propadává. Venku čekající věřící se dávají na zběsilý útěk a tak má Taorova družina volnou cestu. Několik okamžiků poté, co vyběhnou ven, kácí se celá stavba chrámu. I zem se třese. Padají úlomky skal. Nikdo se neudrží na nohou. Naštěstí jsou již u koní a podaří se jim zděšená zvířata zadržet. Temné dunění z nitra Země pomalu slábne a otřesy se utišují.

Když se na Derejonu Sheilla probere z opojení, které jí velekněz připravil, dlouho nechápe, co se s ní stalo. Když jí to Taor vysvětlí, dlouho tomu nemůže uvěřit a myslí si, že jí Taor zabránil ve splnění jejího životního poslání. Ale když se dozví, že se i celý chrám zřítil a nikde v zemi se od té doby žádná skce uctívačů Slunce nekonala, pochopí a uvěří.

Král má ženu, Eritrea královnu. Moc uctívačů Slunce je zlomena a chrámy Hvězdy se plní. Konec léta přinesl bohatou úrodu a všichni v zemi věří, že nastal nový Zlatý věk říše.

K Taorovi dorazí posel od Toho-který-ví. Král musí odejet. Hvězda volá. Taor svěřuje Sheillu do Seenových rukou a odjíždí do Skhá-nei-ranu.

Rada Devíti se sešla, aby pozdravila svého pána. Ten-který-ví se poklonil a Taora přivítal.

"Taore, pane, je to již 5 let, co jsi sjednotil zemi a nastolil pořádek a 4 roky od doby, kdy jsi zlomil moc Slunce, zbořil jejich temný chrám a znovu naplnil chrámy Hvězdy. Ale Slunce není zničeno. Veleknězi se podařilo uprchnout a znovu s nejbližšími se připravuje na povstání. Chce se znovu chopit moci nejen nad věřícími, ale nad celým státem. Musíme Tě pane varovat. I na tvém hradě je zrádce. Nepodařilo se nám zatím zjistit, kdo to je, ale víme, že je tam. A odhalíme ho. Ale dávej pozor. Nikomu neveř! Osud říše leží v tvých rukou"

Taor se ve Skhá-nei-renu zdržel jen několik dní a spěchal domů. Již když se blížil k hradu, poznal, že něco není v pořádku. Ticho a klid. Vjel na nádvoří. Správce hradu na něho již čekal a hned Taora vedl do paláce. Na zakrvácených kožešinách tam ležel Sean a nad ním usedavě plakala Elara. Sean byl těžce raněn. Byl v bezvědomí a ani při Taorově příchodu se neprobral.

"Co se tu stalo? Kde je Sheilla?"

Všichni jen sklopili oči.

"Kde je Sheilla, slyšíte, kde je?"

Z jejich pohledů, z jejich mlčení Taor všechno pochopil.

KRÁL PŘICHÁZÍ
SVĚTLO
SYN
KRÁL
PŘICHÁZÍ
Z TEMNOT
HVĚZDY

Po Taorově odjezdu bylo všechno jako normálně. Všichni se sešli k večeři. Sheilla, Sean, Elara, správce hradu a několik dalších lidí. Večeře byla jako obvykle. Ale jako obvykle neskončila. Sheille se po ní udělalo špatně a odešla do své ložnice. Elara ji tam za několik okamžiků přišla navštívit a jejím očím se naskytl hrůzný pohled. Sheilla se v hrozných křečích a bolestech svíjela na posteli, strhávala na sebe závěsy. Elara okamžitě zavolala lékaře. Po několika lécích se Sheilla poněkud uklidnila, přestala se zmítat. Elara u ní zůstala po celou noc. Když se ráno lékař znovu přišel podívat a vzbudil unavenouElaru, zjistili s hrůzou, že Sheilla nedýchá, tělo je studené. Všechno vypadalo na otravu nějakým neznámým jedem.

Sean okamžitě nechal uzavřít brány a svolal veškeré služebnictvo. Všechno byli dlouholetí služebníci, věrní svým pánům. Dlouho nemohl Sean na nic přijít, až náhodou vyslechl rozhovor dvou děveček z kuchyně o nějakém muži, který teprve týden pomáhá někde v kuchyni s topením. Marně jej však Sean hledal. Ten muž zmizel. Objevil však na břehu příkopu stopy a vydal se okamžitě po nich. Vydal jen pokyn družině, aby jej následovala. Lomcovala s ním zuřivost nad nepřítelevou drzostí, nevěděl, jak se podívá Taorovi do očí. Zaslepen zuřivostí padl do léčky.

Družina jej našla v úžlabině úporně bojujícího asi se šesti muži. Čtyři zabili, pátého zajali a jednomu se podařilo uprchnout. Sean byl těžce raněn a ztratil vědomí poté, co jej přivezli na hrad.

Ale ještě než se družina vrátila, neznámí muži vnikli do ložnice, kde ležela královna na katafalku obklopena svícemi a ukradli její tělo.

Taor byl zoufalý.Ztratil Sheillu, Slunce mu ji zabilo. O tom ani na okamžik nezapochyboval. A přítel umírá . Zase je na všechno sám. Podcenili nepřítele. Proč jen varování ze Skhá-neiranu přišlo tak pozdě.

"Musím najít zrádce. A vrahy a pomstít se".

Ještě ten večer se udělalo Taorovi po jídle strašlivě špatně. S vypětím posledních sil se dovlekl do svého pokoje. Křeč jej krou-

tila, měl pocit, že mu někdo v břiše obrací žhavé železo. Že nezemřel okamžitě, za to vděčil jen svému mimozemskému organismu a nesmírné vůli. Podařilo se mu dostat k brašně a spolykat několik prášků proti bolesti. Ta na chvíli ustala. Temnota v hlavě ustoupila. Ale věděl, že je to jen na chvíli. Bál se, že jasné chvilky již nepřijdou. Neměl tu komu co odkazovat, smrtí Sheilly a Seana všechno skončilo. Ať jdou teď všichni k čertu. Bylo mu jasné, že viníci uniknou pomstě. Již nebude mít dost času se pomstít.

Vypotácel se na nocí ztemnělé nádvoří, vydrápal se na koně a zanechal za sebou jen nic nechápající stráže.

Jak se dostal až ke Skhá-nei-ranu už vlastně ani nevěděl. Celé tělo měl v jednom ohni, vnitřnosti nadranc. Mozek vypovídal posluŠnost. Vědomí se mu vrátilo asi dvakrát a jen si stačil vzít zase léky. Před branou kláštera spadl z koně.

Když se znovu probral, skláněl se nad ním Ten-který-ví se zoufalstvím v očích.

"Taore, pane, co máme dělat? Co trůn, Eritrea?Pane?"

Taorovi již dalo dosti práce říci těch několik slov.

"Odnes mne dolů, ke dveřím. Musíte .. to tu .. zvládnout dál sami....věř...hvězda...hvězda přijde. Další...další buzení..až.. až budete mít ... lék, rozumíš?"

Taor věděl, že až toto krátké období pomine a jeho mozek zase pohltí tma, znovu se již neprobere. Musí věřit, že ho jednou probudí, až mu budou umět pomoci. Nemá sílu, nemůže si pomoci sám.

Opíraje se o dveře, které nejdou otevřít žádným nástrojem tohoto světa, pokynul na rozloučení velmistrovi řádu.

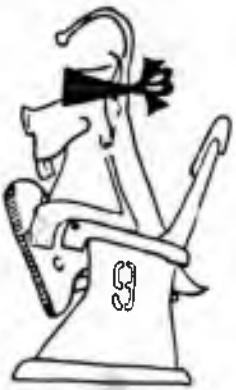
Dveře se pomalu zavřely a jeskyně se ponořila do tmy. A teprve teď si velmistr plně uvědomil, že znovu již Taora budit nemohou. Vše je teď na něm a radě devíti. Celá tíha cesty vpřed.

Jeskyně se ponořila do tmy a tma se pomalu počala snášet i na celou zemi, na Eritreu, na Taros.

Král přichází tvoří závěrečný díl trilogie Poslední král, kterou natočila Pernastar Etarea v letech 1985 až 1986. Film byl natočen osvědčeným tvůrčím týmem, v přímé dějové i časové návaznosti na předchozí dva díly Světlo z temnot a Syn Hvězdy. Je dějově bohatší než druhý díl, který byl proto právem kritizován.
Masky a kostýmy byly opět provedeny na profesionální úrovni. Vynikající práci odvedl Oidži Sekureva ve scéně obětování v jeskynním dómu. Působivost světla lámajícího se v krystalu a spoře osvětlujícího jeskyni, které ze tmy vytrhávalo jen nádherné tělo Disny van de Roy, maska býčího muže i Taorův zásah v poslední chvíli patří rozhodně k nejlepším scénám tohoto filmu a celé trilogie vůbec.

Člověk se ale na konci neubrání smutku, nad tím, jak celý příběh dopadl a co vlastně bude dál. Budou tvůrci trilogie reagovat na divácký ohlas žádající pokračování a připraví nám další divácké zážitky? To ukáže budoucnost. Režisér Stork o tom prozatím odmítá hovořit.

Sterkneet

Sheilla

Vyrobil:	Erexfilm Tara, Erter 1987
Námět:	John Mc Devil
Scénář:	Patrick Snow
Hudba:	Derek Derilan
Kamera:	Guy Logaro
Režie:	Liam de Paor
Hrají:	Diana van de Roy, Ferry Mazanetz, Fil Geny a další

Film Sheilla natočil režisér Liam de Paor pod dojmem velkého diváckého ohlasu trilogie Poslední Král. Za Storkovým originálem tento film pokulhává kvalitou nápadu i provedení. Za zmínku stojí snad pouze kvůli dvěma hercům, Disně van de Roy hrající Sheillu a Ferry Mazanetzovi v roli velekněze řádu Slunce.

Pouze tyto postavy film Sheilla spojují s trilogií Lucase Storka. Stork sám se od tohoto filmu distancuje.

Prostý děj filmu je založen na tom,že Stork nechal mrtvolu Sheilly unést. Liam de Paor tohoto prvku využil a postavil na něm svůj příběh. Ukáže se, že Sheilla nebyla otrávena úplně, ale zvláštní droga dodala jejímu bezvědomí zdání smrti a oklamala dvorního lékaře. Tělo Sheilly pak bylo uneseno z iniciativy velekněze Slunce, který se stále nevzdával myšlenky na Sheillino obětování. Únosci dívky jsou na cestě k ruinám chrámu přepadeni neznámým horským divokým kmenem, který oddíl pobije a zmocní se Sheilly. Než ji ze spárů divochů získá pro své cíle zpět velekněz, je Sheilla vystavena mnoha násilnostem a krutostem. Na závěr filmu se podaří Býčímu muži dosáhnout svého a Sheillina krev zbarví doruda křišťálový obětní oltář.

Děj filmu je skutečně jednoduchý a je podřízen základní myšlence Liama de Paora, který film zamýšlel nejen jako pokoření Posledního krále, ale i jako příležitost ukázat světu ve všech detailech a polohách nahé tělo Diany van de Roy. Ve filmu je tak spousta násilí a sexu, který nemá s dějem nic společného. V Ertaru se film nesetkal s velkým úspěchem, zato jeho zisky z vývozu do západních států nejsou zanedbatelné.

podle propagačního katalogu Erexfilmu

Starknest

Co se kde šustlo

Jak uvedla tisková agentára Ertarpress, nedlouho před uvedením filmu Sheilla do kin, v červenci letošního roku, tragicky zahynula představitelka hlavní role Diana van de Roy. Několik dnů před dokončením filmu se stala obětí autonehody nedaleko Prykenu v Etariskaru. Je škoda, že jejím posledním filmem byla doma neúspěšná Sheilla a ne Strorkova trilogie.

St

TATRACON 87
SCIFI KLUB CASTOR PRI MAC SPIŠSKÁ NOVÁ VES ORGANIZUJE 13-16 AUGUSTA 1987 NA CIEĽ OSTATNÉ 3 CELOSTÁTNE STRETNUTIE PRIATEĽOV VEDECKEJ FANTASTIKY

TATRACON 1987 se konal ve dnech 13. - 16. srpna 1987 v Čingově u Spišské Nové vsi. První den byl na programu příjezd, zapsání do prezence a film Říše zkázy ve Spišskonovoveském kině.

Náš první kontakt s Tartaconisty se uskutečnil při sestupu z vršku, na němž se rozkládá Spišský hrad. Stalo se to v pátek dopoledne. V rámci našeho putování po hradech jsme nevštívili i Spiš a po prohlídce, cestou dolů, si říkáme: "Hele, támhle tím starým autobusem by mohli přijet scifisti!" A taky jo.

Celá horda se jich valila nahoru. Nastalo veliké divení, kde že se tam jako redakce SR bere a slib setkání v SNV. Scifisti pak šli na hrad a my do auta na jídlo.

Odpoledne jsme dorazili do Čingova a šli se taky conit. Hlavním bodem programu v pátek byla soutěž. Castoráci připravili videošoty se scénkami, představujícími názvy knih a přítomní hádali. Mě bylo oznámeno Miro Butorou, že soutěžím taky. Tak jsem tedy jako Starknest soutěžil.No a skromě se musíme pochlubit, že jsme získali druhé místo a uhádli toho víc než Vláďa Veverka.

A pak byla diskotéka. Říkali tomu sice bezdůvodně sci-fi diskotéka, protože byla normální, ale po týdnu ježdění po hradech to byla příjemná změna. A něco sci-fi na ní přece jen bylo. Scifisti. A díky organizátorům, konkrétně Peteru Dudešovi nám tam zahráli i moji oblíbenou skladbu skupiny Europe It's The Final Countdown. Moc príma to bylo. Nakonec mne i Iveta zvedla ze židle a tak bylo i trochu toho pohybu.

V sobotu dopoledne bylo pošmourno a mrholilo a pár dobrodruhů se vydalo do spletí průrev a žebříků do Slovenského ráje. Na nás ale ještě musí počkat. Vzali jsme si svá pohodlná cestovní křesílka a usadili se před televizní obrazovkou. Před obědem jsme tak mohli shlédnout Ninja III - The domination , což bylo parapsychologické a něco mezi thrillerem a horrorem,a eroticky laděný horror Entity.

Jednou z nejlepších akcí letošního Tatraconu byla přednáška KPVPVF Banská Bystrica o americkém kosmickém programu a záměrech se Space Shuttlem. Fundované a zajímavé povídání provázely nádherné diapozitivy. Člověk, který se také zajímá o kosmonautiku, jen valil oči. Velká škoda, že jsem s sebou již tenkrát neměl to kopírovecí zařízení na diapozitivy. To by byl přírůstek do archívu. Alespoň přefotit, když se už člověk ke knize nedostane.

Po obědě se konaly obvyklé conové extravagance s knihami. Nejprve to byla poklidná burza, kde jsme si i my nevýbojní něco vybrali a pak divoká dražba, kde opět ohromil svou nerozumností Honza Pavlík. A po večeři, opět v pohodlných křesílkách to bylo zase video. Sador, sedm statečných v kosmu. Neuvěřitelná "ptákovina". Pár řádek se snad o tom někdy v SR dočtete. A pokud se s neviděli jste to, nemá vás co mrzet. Dalším filmem byl Pán šelem. O tom jsme již ve stručnosti psali. Byla to trošku fantasy a hlavní roli v tom hrál ten samý herec, co hrál Donovana ve V. A pak jsme už šli spát.

Prohlédli jsme si také Cestoráckou kroniku /viz diesarchív redakce/ a byli nesmírně potěšeni, že jsou tam fotky s programu z Readerconu a obrázek z Temného krystalu, který cestorácí u nás shlédli.

Promítal se tam i Návrat do budoucnosti /viz SR/ a povídkový horror Twilling zone /viz článek našeho nového dopisavatele Pavla Koláře/.

V neděli jsme nacpali do již zcela plného auta Aďácké video rozloučili se s organizátory a poděkovali za prima akci. A pak nás čekala jen celodenní jízda domů a meditace nad tím, jak to uděláme příští rok, aby alespoň polovina Starknestu mohla na Tatracon zase přijet.

S terknest

IGNATIJ DVORECKIJ

SCI-FI o dvou částech podle ISAACA ASIMOVA

DEN PROFESE

Režie: KAREL TEXEL

DIVADLO JIŘÍHO WOLKRA

Překlad	Jiří Matějíček
Úprava	Bohumil Nekolný a Karel Texel
Režie	Karel Texel
Výprava	Jaromír Pelek
Hudba	Petr Skoumal
Hudební spolupráce	Václav Zamazal
Text písně	Karel Texel

OSOBY A OBSAZENÍ

George Playton	Tomáš Juřička
Carlo Antonelli	Rudolf Vodrážka
Zřízenec	David Schneider
Gregory	Jaroslav Someš
Maria	Ivana Andrlová
Holly Omani	František Skřipek
Miss Tight	Jana Walterová
Ovanes Baisjan	Zdeněk Peroutka
Lilian	Martina Hudečková
Konsul	Radvít Novák
Jimmy Collins	Martin Kolár
Policista	Jan Jílek
Guvernér	Ivan Vyskočil

Dvorecklj Ignatij

/1919/, Sludjanka v Irkutské oblasti, SSSR/ .
sovětský prozaik, dramatik a scénárista. Vystudoval práva, prošel řadou zaměstnání od zámečníka, dřevorubce, traktoristy, rybáře na Ochotském moři přes redaktora vojenských novin až po ekonoma. Publikuje od roku 1949. Náměty svých próz čerpal většinou ze života Sibiře. Je autorem novel, povídek, esejí a také filmových scénářů. V 60. a 70. letech začal spolupracovat s moskevskými a hlavně leningradskými divadly, pro něž napsal 15 divadelních her. V Československu uvedeny Boule ve sklenici vody, Člověk odjinud /mj. ND Praha 1973/ – hra vyvolala velkou polemiku o podobě současného hrdiny, Veranda v lese /mj. ND Praha 1982/ – byla jednou z prvních sovětských her s ekologickou tématikou. Na prvním uvedení často spolupracuje se šéfrežisérem leningradského TJUZu Z. Korogodským, pro něhož napsal např. Sedmnáctiletého muže /už v roce 1966/.

Asimov Issac /1920, Petrovice, Polsko/ americký autor, s rodiči se vystěhoval v roce 1923 do USA. Absolvoval Kolumbijskou universitu obor chemie, specializace na biochemii, doktorát, mimořádný profesor na universitě v Bostonu. Převážil však literární zájem, publikuje od roku 1950, v současné době se věnuje výhradně literární tvorbě. Žijící klasik světové vědecko fantastické literatury. Je autorem 150 knih. U nás mimo řady povídek publikovaných časopisecky či v antologiích vyšly např. jeho příběhy Ocelové jeskyně a Já, robot. Je známým popularizátorem výsledků mnoha vědeckých oborů, autorem profilových antologií scifi literatury i přitažlivých encyklopedií /u nás např. Slové vědy/

„...Nemyslím, že rozum může rozřešit všechno, ale soudím, že myšlení je jediný způsob, jak vůbec něco můžeme dokázat vyřešit..."

Slovo I. Dvoreckého na úvod:

Před několika lety mi navrhnul umělecký vedoucí Státního divadla mladých diváků v Leningradě, Zinovij Korogodskij, abych napsal hru podle povídky známého amerického autora fantastické literatury I. Asimova Profese. Byla to nanejvýš zajímavá práce. Brzo se však ukázalo, že není možné používat obvyklé dramatizační prostředky. Hned na počátku mne hledání jevištní situace vedlo k tomu, abych přestavěl fabuli a hledal nějaké vědecko-fantastické motivy v dalších Asimovových knihách. Nezbylo, než napsat přes polovinu zcela nových postav a pak se už příběh začal rozvíjet sám od sebe.

Nº. - 100 4

aneb co bylo tenkrát

4. číslo SVĚTELNÝCH ROKŮ vyšlo v březnu 1983 jako řádné březnové číslo. Podle tiráže bylo však dáno do tisku s předstihem již 3. února.

Číslo je množeno opět "kopírákovou" metodou, originální výtisk je uložen v redakci. Obálka byla vytvořena pomocí čpavkové technologie na stroji Coster.

V úvodu je otištěno několik úryvků z dopisů čtenářů, kteří redakci sdělují své připomínky, názory a přání /Jak už je to dlouho, co nám žádný tekový dopis nepřišel -pozn red. v současnosti/. Hlavní část čísla je věnována zakončení cyklu Svět budoucnosti v kině Ponrepo pásmem krátkých filmů. Čtenáři tak našli v tomto čísle články o filmech Kybernetická babička /ČSSR 1957/, Autománie 2000 /Velká Británie 1963/, Rampa /Francie 1966/ a Žár tisíců sluncí /Francie 1970/.

Všechny články byly později drobně upraveny a znovuotištěny v časopise 405.ZO Svazarmu Ikarie XB 1. S největším ohlasem se setkal popis filmu Rampa. Tento film totiž nebyl vlastně filmem v pravém slova smyslu. Jednalo se totiž o sled černobílých statických obrazů - fotografií. Styl článku se pak podařilo s tímto faktem

úspěšně spojit, takže článek je tvořen téměř samými krátkými větami a jednotlivými slovy, která vystihují povahu filmu.

Další část čísla zabírají němé filmy. Jsou to následující tituly: Homunkulus /Německo 1916/, Nebeská loď /Dánsko 1908/, Cesta na Měsíc /Francie 1897/, Cesta do Nemožnosti /Francie 1899/, Ztracený svět /USA 1924/, Kráska z Marsu /SSSR 1924/ a jako neviděný film Vozka Smrti /Francie 1939/.

Články jsou doprovázeny i několika ilustracemi. Koláží k Autománii a dvěma černobílými tužkokresbami k Cestě na Měsíc a Nebeské lodi. Všechny ilustrace jsou od redaktora SR.

Texty neprošly redakční úpravou, jazyková úprava je provaděna přímo do textu po rozmnožení. Polygrafická úroveň tedy ještě není příliš velká, ale kvalita textů se pomalu zvyšuje.

Číslo vyšlo v nákladu 4 výtisků a distribuce byla stejná jako u předchozího čísla.

Starknest

REAGUJI NA ...

.... na film Sheilla

aneb

Pád božské Diany !!!!

Ne nadarmo se říká, že pýcha předchází pád. Dvojnásob toto platí v herecském světě. Diana van de Roy debutovala ve filmu Válečníci přicházejí z hvězd, který jí zabezpečil okamžitý úspěch. Právě tento úspěch způsobil, že byla bez konkurence při výběru představitelky hlavní role do trilogie Poslední král. V odborných i zábavných časopisech se často vedly spory o to, zda její náhlý vzestup byl jen září meteoru nebo na naše umělecké nebe stoupá nová stálice. Již v průběhu natáčení trilogie Poslední král se ukázalo, že její nevyrovnaná povaha se nedokáže umýt břímě náhlé slávy. Stále častější spory s filmovým štábem vyvrcholily až v

její odchod z týmu těsně před dokončením filmu. Téměř okamžitě přijela nabídku druhořadého režiséra Liama de Paora, který chtěl z odlesku slavy Posledního krále těžit i pro sebe. Rostoucí spory svého sebevědomí s okolím řešila Diane ved de Roy trvalým odchodem z Erteru /film Sheilla se dotáčel v Etariskaru - pozn.St./. Kolem její smrti je mnoho nejasností, stejně jako kolem její krásné, ale nevyrovnané osobnosti. Přesto si dokázala postavit trvalý pomník ve světové kinematografii svým výkonem v trilogii Poslední král. Na Sheillu se zapomene ale Poslední Král zlatene.

Starknest

OBSAH

Ilustrace na obalce /V.Widtmann/	1
Král přichází /Starknest/	2
Sheilla /Starknest/	12
Jo se kde sustlo /Starknest/.....	13
Tatrecon 1987 /Starknest/	14
Den Profede /DJW/	17
No - 100 aneb co bylo tenkrát /Starknest/	18
Reaguji na film Sheilla /Starknest/	19
Obsah	20
Flash Gordon 8 /přel.Starknest/	20

Flash Gordon 8

SVĚTELNÉ ROKY - Filmově-literární revue pro problematiku SF. Vydává Sciflo of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Bellatrix. Příspěvky posílejte na adresu redakce. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Veškerá autorská práva vyhrazena. Výhradně pro vnitřní potřebu. ZDARMA. Číslo bylo dáno do tisku 1.11.1987 Vyšlo v listopadu 1987. Náklad 11 výtisků.

© RSR 1987

WHROOM!

TOTO JE JEDEN Z PŘEDÁVACÍCH, USMÍVÁ SE, ABYSTE SI SNADNĚJI DOKÁZALI OSOBU STRÁŽE!
ZA VĚŘENÍ
PŘEDEM PŘIPRAVENÍ HARDONNEVÉ, KTEŘÍ SE UŽ-LI ZBRANÍ! ZDÁLE JAKO ZBRANĚ...
KDYBYS SE TAK MOHL VRÁTIT, OTČE!
KDYŽ VYSOKÉ PLAMEN ZAHŘEJE, VĚDOMÍ OČÍ NA A-BRANCE SE OBRACEJÍ... A BARVA Z INFERÁLNÍCH RUDÝCH MRAKŮ VYZNÍVÁ...
VAT!
ÚSPĚCHY BOJ PŘEDNÍ POKRAČUJÍ. CO SE DĚJE V ZADNÍCH ŘADÁCH...
... NECHÁJÍ VYBUCHNOUT!
ZA VĚC NAHÁ NOU! VPŘED!
SMRT VŠEM HARDONNEVŮM!

WHRAASSHH!

V BOJI SI VE-DOU LÉPE, JAK PŘI ORGIÍCH!
KDYŽE JSI TE VYCVIČIL, UBIJE JEDNU SLABOCHU PROTI TVÉ RADĚ!

V TĚLOCVIČNĚ..
CO TO ZNAMENÁ? SEBRAL JSEM SVOU ODVAHU, ABY JSEM MŮŽE PO ČEM PRAVÍCI! A TEĎ JSEM TADY JEN PRO SLEČNY!
HUAA HA! HUAA HA!
OPAKUJE STÁLE TOTO SVOLENO, SABRAME!
KDO JE TEN MUŽ HA?

PŘEMÝŠLÍ ČAS, KDY BUDU PŘEDNÝ ZEMŘÍT... JEN TAK, NEBUDU MÍT VÝBĚR PŘEDNÍ...
ZNÁ PLUMPSERY STEJN, TEN MUŽE MÁ SMÁL-NEBUDE ŽE JEDU ČE-KAT... A PAK VZDÁLAT TO, CO NA RADĚ STOJÍ!
... NAŠLEHNOUT!

TAK! ČEŠEK STOJÍ...
MUSÍM MÍT KARDIOSTIMULÁTOR... VAT MNE SEBE... TEPRVE AZ PŘÍŠTĚ
...MUSÍ ZABLESKOT DO JEHO HLAVA ZBRANÍ...
TRS!
POMÁHÁ SE!
JEDEN ČEŠEK ZABLÁKAL, VRHNOUTÍ PÍŠEŤ DO SÍ-NÍ, PŘEVRÁTIL SE A TÍM...
SE PAK DOSTAL DO ZÁDNÉ POZICE...
JEDEN PŘÍŠEŤ MÉNĚ!